

Εκατοντάδες άνεργων συμπολιτών δα ά-
πασχοληθούν επί μήνας εις τδ δημοτικά έργα
μή τήν γενναίαν ενίσχυσιν του Δήμου υπό
της Κυβερνήσεως εκ των κεφαλαίων του ΟΑΑΑ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ο Άλμος και ή πόλις γενικώτερον πρέπει
να εύγνωνον τήν Κυβερνήσιν Κοραωνλή
διά τήν ιδιαιτεράν μεταχείρισιν των Πατρών
κατά τήν κατανομήν των κεφαλαίων προς
ριστολήν τής ανεργίας.

Κ Α Λ Α Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ν Η Ν Α

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΓΓΕΝΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Του κ. ΧΡΗΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Δημόσιου, πρώην ύπουργού]

Όπως έχει δοθή είναι ε-
κτακτός αναρχοκρατικός ή σκη-
νιά. Η νύχτα είναι παγερά,
άλλα καθαρή, στυλινή, δά
έλεγε κανείς φωτεινή κάτω
από τήν μαρμαρυγήν των ά-
στρων, που σταλάζουν, εις
τήν γήν, τήν μυστηριώδη
περυσίαν των. Μέσα εις αυ-
τήν τυλιγμένη κοιμάται άνύ-
πνοτος ή Βηθλέεμ. Άνύπ-
ντος δια τδ θαύμα που έχει
ήδη συντελέσει εις μάστιγαν
απληθείαν των άσπιδων, α-
πληθύν. Τδ ταπεινότερον ά-
κνον, που δά ήμεροσος κα-
νείς να φαντασθή. Καί έμ-
αί έγεννήθη ό Ίησούς. Έγ-
γεννήθη ή Άλθιειά του
Θεού. Με πόσην απλότητά,
άλλα και πόσην μεγαλοπρε-
πειαν. Επάνω από τδ σπή-
λαιον έχει σταματήσει άστρον
φωτεινον, πελώριον, κατα-
πληκτικόν. Έχει χαμηλώσει.
Όταν να είναι έτοιμον και
αυτό να προκινήση τδ μέγας
Γενός. Τριγύρω ποιμένες
και κατά πυκνά διαστήματα
Άγγελοί που ένορχήστρα-
νον τήν υπερκόσμιον συνα-
λίαν των «Όσωννά». Άμέ-
τριτοι Άγγελοι που βρο-
ζουν, ως άναπνοή συνα-
κίας, ως ασύλληπτον όνειρον.
Και κάπου μακρών έχουν
ήδη ξεκινήσει οι Μάγοι. Οι
σοφοί έρευνήται τών Ουρα-
νών, που έπρόσεξαν τδ κατα-
πληκτικόν άστρον, που συνε-
πέρασαν άμέσως, ότι δεν ή-
πορούς να ήτο τυγχία ή
τροχιά του, ότι κάτι αλλή-
θως Μέγα έσημαίαναν οι ά-
κρίτες του. Τάς ήκολούθησαν
και με αυτές όδοσ πορεύον-
ται προς τδ σπήλαιον, κοι-
νίζοντες τδ όδρα τής πίστώς
και τής άφροσύνης των. Έν
τό μεταξύ εις τήν Βηθλέεμ
επιγράφεται ή φοβερά άπειλή
του Ήρώδη.

Τήν εικόνα αυτήν τής έ-
πεύρου τρυφερότητος, τήν έ-
ποίαν έχει φιλοτεχνήσει ή
πλάση λιγνή τήν αιώνια
και έχει διαφυλάξει ως
υπερτάτη κληρονομία ή
ελλάθεια, έχρον και πάλη
σήμερον προ όφθαλμών. Είναι
ένα όραμα έξ εκείνων, τδ έ-
ποια με μίς άφαιρούν κάθε
βρέφος από τήν ψυχην και τήν
περυσίαν, δια να αναζήτη-
ση εις μίαν πηγήν μεγάλης

Τήν ώρα που τδ Άστρο των
Μάγων, χαράζοντας μιά χρυσή
κοιμάτη στο στερέραμα, ήρθε
και καθάρθηκε στη στέγη του
σταύλου της Βηθλέεμ, πρέ-
ς άγγελοι, σαν τρία μεγάλα λευ-
κά περιστέρια, ζύγισαν τίς με-
γάλες φερούσες άπάνω άπ' το
ταπεινό καλύβι.
Επειτα ήρθαν και κάθισαν
άπάνω στ' άχρα τής στέγης,
γύρω από τδ χρυσό άστρο, σε-
πάζοντας προσεχτικά τδ φως
του με τδ φτερά τους, μχι τήν
και έφυλιστήσιν κοιμάτη του
άχτιβα και εμνήθη τδ κοιμά-
μενο βρέφος, τδ βρέφος που
είχε γεννηθή στη φάτη των ά-
λόγων.
Οι τρεις άγγελοι παράστεικαν
τόν ύπνον του μικρού τους ά-
δελφού.
Η Μητέρα και τδ Παιδί τήν
είχαν ανάγκη και κοιμηθούν.
Όλα είχαν σωπάσει γύρω.
Όλη ή πλάση λές και κρατού-
σε εύλαβικά τήν ανάσα της.
Και τ' άλλα του σταύλου ά-
κόμα είχαν πέσει σε βαθύ ύ-
πνο και τίς ήλθεσ ποίς. Ένα
μαγικό άστρο που γαύγισε σε
κάποια μακρονηστίαν, είχε σω-
πάσει κι αυτό. Μιά κοκκινώ-
σα, που άκούσταν από μιά
γειτονική στέγη, είχε βουβαθή.
Οι τρεις Μάγοι, που είχαν
αποθέσει τδ όδρα τους άπάνω

ΓΛΑΦΥΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΦΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙ ΑΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Του άειμνήστου λογοτέχνη ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

Τους Μάγους είδ' απόψε να
περνώ, στις άψηλές κομήλες τους κα-
βάλα να τρέχουν, κι Ένα φάς ν' ά-
γλυκό και λαμπρό σαν ή-
λίοςτάλα.
Κι ήσαν οι μάγοι λές σαγι-
νέμοι, λές τ' Άστρο με τδ φως τους
και κάλπαζαν βαθιά συνε-
παριμένο θησαυρό να δούνε που θά
ήταν.
Και να τ' άστέρι έξάνου χα-
λμάνει και στο σκούδι χάνεται και
έπτερι.
Ούρανο φως τδ κόσμο στε-
κί λάμπ' ή γή σαν κρύσταλ-
λο καθρέφτι.
Κι δ' μελωδίες τήν νύχτα που
Τών Ουρανών οι Άγγελοι
καί θαύματα τή γή μας πλημ-
μίζουσιν
Κι Ένα τρανό μυστήριο μολο-
γώνε:
Άπόψε Κόσμοι, άκούσατε
τήν Λύρα!—
άπόψε φορεσιά λευκή ντυθήτε
κι έλάτε τδ Χριστό σας, τδν
έσωτήρα,
σε μιά σπηλιά ναιονένητο να
έδητε.
Άλέξανδρος Πατρώνης
Πάτρα



«... ΑΓΓΕΛΟΙ ΜΕΤΑ ΠΟΙΜΕΝΑΝ ΔΟΣΟΛΟΓΟΥΣΙ...»

τά περιβόλια τής Βηθλέεμ.
Οι τρεις άγγελοι που παρά-
στεκαν τόν ύπνον του Παιδιού
και τής Μητέρας, καθήμενοι
άπάνω στ' άχρα τής στέγης,
μίσωσαν τώρα μεταξύ τους,
για να περνήν ή ώρα τους
στην αούή. Μίσωσαν σιγά, π-
σινά κι άπό τή σιωπή:
—Έγώ είμαι που έφερα τδ
κρίνο του Παραδείσου στην Πα-
ρθένα Μαρία. Άπό τδ χέρια μου
τδ πήρε και τδ μυστήριο, στην
αούή του ναού, που έγινε τδ
θαύμα του μυστικού τής γάμου.
Και τώρα τήν παραστέκο μη-
τέρα.
Ο δεύτερος άγγελος έλεγε:
—Έγώ άνοιξα τήν πόρτα του
σαγακρόνιο τραπέζι. Ο
Βάνυκας γονάτισε στο πάτωμα
μπροστά του.
«Άγαπημένε μου, παππού Κων-
σταντίνε Μακάριτζε, Έγραφε,
«Θέλω να σού γράψω ένα γράμ-
μα. Σού εύχομαι καλά Χριστού-
γεννα και καθέτι έλό από τδ
Θεό. Έξερεις, δεν έχω πατέρα
και μητέρα, μόνο σένα έχω
σ' αυτόν τόν κόσμο».
Ο Βάνυκας κοίταξε πάνω
στο σκούδι παράθυρο, που κα-
θρέφτιζε τήν τρυμολαστική φλό-
γα του κεριού του, και φαντά-
στηκε όσο πιο ζωγρά μπορούσε
τήν εικόνα του παππού του Κων-
σταντίνου Μακάριτζε, που ήταν
νυχτοφύλακας του χτηματία Σι-
βάριου.
Είναι ένας μικρός σωμας, πολύ
άδύνατος, άλλ' άσυνήθιστα γοργ-
ός και δραστήριος γεροντά-
κος, κάπου εξηντάπεντε χρονών,
με κεράτο οχεδόνάπαντα πρόσωπο
και κάτι τοιμηλάκια μάτια.
Τή μέρα κοιμάται στην κάμαρα
των υπηρετών ή φορτώνεται τδ
μάγερα τή νύχτα, πάντως, κά-
νει τίς βόλτες του γύρω στα
γείρα, τυλιγμένος με μιά προ-
βά, και χτυπά τδ σημαντικό
του.
Πίσω του περπατούν ό γερο-
σκόλος Καντανάκας και τδ λα-
γωνικό Βάτσι, που πήρε τδ όνο-
μα του γατι είναι όλόκληρο
άστρο και τόσο μακρό και λι-
γνό σά νυφτίσα. Ο Βύκου έχει
πάντοτε άπέρατο σεβασμό και
φιλία, και ρίχνει τδ ίδιο καλο-
κάγαθες ματιές στους γνωστούς
και στους ξένους, μά δεν τού
καλοφαίνοινται τδ ίδιο άκριβώς.
Πίσω από τδ σεβασμό του και
τήν οικειότητα δεν παραμόνευε
τίποτα άλλο παρά ύποκρισία και
μικροπρέπεια.
Κανείς δεν ήταν καλύτερος
στο να σέρνετα πίσω από κά-
ποιον και τήν κατάλληλη στυ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τήν άην σελίδα

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ

Του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΙΒΕΤΖΟΥ

Χριστός επί γής, ύψώθητε!
Υπέροχος, ούρανοβόμον ή
έξαρσις αούή του έκκλησια-
στικού όμνωσού. Κατελήθη
από άφρονάγαλλοίαν μέτην
ένανθρώπιον του Χριστού
και έχθηκε, με ένδεδμυρον
διάθεσιν, τήν πίστιν ότι ό
τεχθείς εις τήν άπείριστον
έκτασην ύψωσας τόν άνδρω-
πον, από τήν άποικινικήν
άτιμωσασιν τής θηικής κατα-
πίσεως, εις τδ αναπειταμέ-
νον και έπιταξον πεδίο του
θηικού καθάρτου και τής ψυ-
χικής ανακαίνσεως. Συγγρη-
ώς, ό υμνωδός προέπει
τόν άναγνώστην να έμβραδύνη
εις τδ γεγονός τής Γεννή-
σεως, νεοσρέψ' ανατρέψη εις
τήν Βηθλέεμ, να προσέπι
πρό του θείου Λίκνου με σύ-
ναισθησιν τής μηδμινότη-
τος και τών θηικών έκτροπών
του και εκείθεν να άνεφο-
διασθή με τδ όπλα, που μέ-
νον αυτά δά τόν θαρρακίον
μή τήν όδμνικην και τήν ικα-
νότητα δια να εξουδετερωσά
τδ κακόν και να ύψω θ ή...
Χριστός επί γής...
Μετά τήν θλιβεράν περιπέ-
τειαν, πολλές αιματώδεις
βρεχτον, τήν όποιαν δομιά-
ζει τδ άτομον εκτός τής έν-
συνειδητού Χριστιανικής ζω-
ής, ως θελήσωμεν, έγω και
άγαπητέ μου, να άποινά-
ζωμεν τήν άδικοφροσιν και
τήν νάρκην και τδ δέλεαρ
των ένκόσμων λογισμών και
των έπαφάρτων πράξεων, και
ως ύψω θ μ ε ν εκεί όπου
άνυψώμεν τόν άνδρωπον ή
συγκαταβάσις του Ένανθρω-
πίσαστος.
Μετά τās άλληλαλλήλους
συμφορεσας και τήν όποιαν
προκαλόν τδ λεγομένον κά-
συμβιβαστον τού χαρακτή-
ρου των αυτών και ή ύλι-
στική και ήδονιστική θεώρη-
σις τής ζωής, ως θελήση
ή οικονεμία, προς τδ συμπε-
ρον τού άνδρωπον και μ-
λιστα τών παιδιών, να ύψω
θ ή εις τδ θεοδιδρον μυστή-
ριον του γάμου, έχουσας
συμβουλεον και μοναδικόν
ποδηγέτην τών γλυκύν Ί-
ησούν.
Ο άσθενής και ό αδύνατος
και ό πτωχός και ό ταλαίπα-
ρμένος και ό άδικώμενος,
καίτοι έχει τδ άδικωμα να
έκζητι και να άπαιτι, πολ-
λάχι, τήν συναντίληψιν του
συνανθρώπου, ως άναδση
τήν δικαιοσύνην του και τήν
έλπίδα εις τόν Δικαιοκρίτην,
δια να ύψω θ ή από τήν
άπογοητεύσιν και τήν άπό-



ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΔΙΗΓΗΜΑ Ο ΒΑΝΥΚΑΣ

Ο Βάνυκας Σούκοφ, ένα έννι-
αχρονο άγόρι, παραγιός τους
τρείς τελευταίους μήνες στον
παπούτση Άλιόσιν, δεν πήγαινε
να κοιμηθή τήν παραμονή των
Χριστουγέννων. Περιμένε όποιο
έθρε ο μαστρο—Άλιόσιν και
ό έργάτης του για τήν πρώτη
λειτουργία. Έπειτα, πήρε τδ με-
λανοόχοιτο και τόν κονδυλοφόρο
με τή σκουριασμένη πένηα από
τήν κασέλα τδ άφεντικού και,
άπληθοντάς ένα κομμάτι τσα-
λακωμένο χαρτί, άρχισε να
γράφη.
Πριν όμως χαράξη τδ πρώτο
γράμμα, έφριξε μερικώς κλεφτές
ματιές στην πόρτα και στα πα-
ράθυρα, κοίταξε για μιά στιγμή
τδ μαυρισμένο εικόνασμα στον
τοίχο, που είχε δεξιά κι άρι-
στερά του ράφια με καλαπόδια,
κι άναστέναξε. Τό χαρτί βρι-
σκόταν άπλωμένο πάνω στο

ΑΝΤΩΝΗ ΤΣΕΧΩΦ

Του Ρώσου συγγραφέως
άπληθοντάς ένα κομμάτι τσα-
λακωμένο χαρτί, άρχισε να
γράφη.
Πριν όμως χαράξη τδ πρώτο
γράμμα, έφριξε μερικώς κλεφτές
ματιές στην πόρτα και στα πα-
ράθυρα, κοίταξε για μιά στιγμή
τδ μαυρισμένο εικόνασμα στον
τοίχο, που είχε δεξιά κι άρι-
στερά του ράφια με καλαπόδια,
κι άναστέναξε. Τό χαρτί βρι-
σκόταν άπλωμένο πάνω στο

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ

Εις τδ τέλους Δεκεμβρίου του
έξαιρετικού περιόδου «Ευζή-
της»—όργάνου τής Ένωσώς
«Ελληνικός Πολιτισμός»—δημο-
σιεύεται πολύ ένδιαφέρον άρ-
θρον του γνωστού θεολογικού
του νεωτέρου χριστιανικού κινή-
ματος κ. Π. Μελίτη, υπό τόν τί-
λον «Συντηρητικοί και Προο-
δευτικοί». Έπειδή, πιστεύομεν,
τδ άρθρον αυτό ένέχει ίδιαιτέ-
ραν σημασίαν και πρέπει να
προσεχθή από τους έπιστολάς,
μέλι ή συμπάθοντάς, τής δια-
σπασθείσης, δυστυχώς, προσφά-
τως θετικώτερας και άποδοτι-
κώτερας θεραπευστικής κινή-
σεως των τελευταίων δεκαετηρί-
δων, παραθέτομεν κατωτέρω τόν
έπιλογον του έν λόγω άρθρου,
με τήν έλπίδα ότι συμβάλλομεν,
έστω και έπ' ελάττωσιν, εις τήν
προάσπισιν τής ποδής έπανα-
συνθέσεως.
«Επίσον δά ήθέλαμεν να άπο-
φύγομεν τδ συμπέρασμα μας
αυτό.
«Ομοιάζει με συμβιβασμόν,
με έήνης άφής με έλευσιν
βάρρους να καταταγής κά-
που...μολοντί, νομίζομεν, πο-
λύ μεγαλύτερον βάρος χρειά-
ζεται δια να ήδ βεβήσ' να σε
«καταδείξει» στα καλλούσια του
ό οσοδήποτε ταμνός. ΆΑ-
λά, βλέπατε, αυτό τδ ερώτημα
συντηρητικό ή προοδευτικό;
είναι ψευτικό, στήριζεται έπα-
ν εις ένα έπιδρον ψεύδος». Τό
διπλόσυν ψεύδος, ότι τάχα
χαρίζονται και μάλιστα αντί-
θεται, παράδοσις και πρόδος,
ότι, θήθεν, είναι πρόδος ή φο-
ρά που άγνοεί τήν παράδοσιν
άλλα προς τδ τέλμα.
«Ο ποταμός δεν είναι ποτα-
μός άν δεν έχει πηγήν και ή
πηγή δεν είναι πηγή άν δεν
είναι ποταμός γεννήτρια. Τό
άληθές διπλόσυν πρόβλημα είναι
λοιπόν άλλο: πώς εις τδ πα-
ρελθόντος τήν κληρονομίαν
εξωρισμένη τήν παράδοσιν
από τόν βορσκον και πώς τήν
παράδοσιν με τήν άποποίηση
μεν άχ ως πένθη άλλ' ως κι-
νησής, άχ ως νεκρώσιν άλλ'
ως έμπεδωσιν δύναμιν, ως τό-
νωσιν τής προόδου.
Και ή εις τδ διπλόσυν ερώτη-
μα άπάντησις είναι απλή. Τήν
δίδει τδ κριτήριον, τδ σύνθημα,
τδ όποιον έβασεν ή ή άρχαία
φιλοσοφία, εις τδ όποιον ένέφω-
σες τήν θείαν του δύναμιν ό

Ο ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

«Η ειδυλλιακή σκηνή τής Γεν-
νήσεως, όπως μας τήν περιγράφ-
νει με τήν λιτότητα του ο Λου-
κάς και τήν όμορφωσίαν ο Μα-
κάριος, είναι τήν παρουσία των
Μάγων, έγινε τδ ποτάμι που
εξυθώθηκε άπλάττα και έδωσες
τους όμνους που γέμισαν, που
πλήρωσαν τήν ψυχή τού άν-
θρώπου.
Ήταν έπόμένο οι ποιητές να
δεχτούν τδ μήμημα και να τδ
πλάσουν στίχους, νόμα και λι-
βανο. Η παγκόσμιος ποιητική
άνθολογία είναι γεμάτη από
τήν παρουσία των πρωταγωνι-
στών τής Σημηρινής Γιορτής.
Ο Ίωσθη με τήν άδωστήσιν και
τήν βιβλική του παρουσία. Η
Μαρία που φύτρε τδ άνθος κι
έγινε βλαστός κι άνοιξε τδ τέ-
ταλλά του σ' άλη τήν πλάση.
Τό θείον βρέφος που χαμογέλα-

Ο ΒΑΝΥΚΑΣ

Ο Βάνυκας Σούκοφ, ένα έννι-
αχρονο άγόρι, παραγιός τους
τρείς τελευταίους μήνες στον
παπούτση Άλιόσιν, δεν πήγαινε
να κοιμηθή τήν παραμονή των
Χριστουγέννων. Περιμένε όποιο
έθρε ο μαστρο—Άλιόσιν και
ό έργάτης του για τήν πρώτη
λειτουργία. Έπειτα, πήρε τδ με-
λανοόχοιτο και τόν κονδυλοφόρο
με τή σκουριασμένη πένηα από
τήν κασέλα τδ άφεντικού και,
άπληθοντάς ένα κομμάτι τσα-
λακωμένο χαρτί, άρχισε να
γράφη.
Πριν όμως χαράξη τδ πρώτο
γράμμα, έφριξε μερικώς κλεφτές
ματιές στην πόρτα και στα πα-
ράθυρα, κοίταξε για μιά στιγμή
τδ μαυρισμένο εικόνασμα στον
τοίχο, που είχε δεξιά κι άρι-
στερά του ράφια με καλαπόδια,
κι άναστέναξε. Τό χαρτί βρι-
σκόταν άπλωμένο πάνω στο

Ο ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

«Η ειδυλλιακή σκηνή τής Γεν-
νήσεως, όπως μας τήν περιγράφ-
νει με τήν λιτότητα του ο Λου-
κάς και τήν όμορφωσίαν ο Μα-
κάριος, είναι τήν παρουσία των
Μάγων, έγινε τδ ποτάμι που
εξυθώθηκε άπλάττα και έδωσες
τους όμνους που γέμισαν, που
πλήρωσαν τήν ψυχή τού άν-
θρώπου.
Ήταν έπόμένο οι ποιητές να
δεχτούν τδ μήμημα και να τδ
πλάσουν στίχους, νόμα και λι-
βανο. Η παγκόσμιος ποιητική
άνθολογία είναι γεμάτη από
τήν παρουσία των πρωταγωνι-
στών τής Σημηρινής Γιορτής.
Ο Ίωσθη με τήν άδωστήσιν και
τήν βιβλική του παρουσία. Η
Μαρία που φύτρε τδ άνθος κι
έγινε βλαστός κι άνοιξε τδ τέ-
ταλλά του σ' άλη τήν πλάση.
Τό θείον βρέφος που χαμογέλα-

«... ΑΓΓΕΛΟΙ ΜΕΤΑ ΠΟΙΜΕΝΑΝ ΔΟΣΟΛΟΓΟΥΣΙ...»

«... ΑΓΓΕΛΟΙ ΜΕΤΑ ΠΟΙΜΕΝΑΝ ΔΟΣΟΛΟΓΟΥΣΙ...»

Η Καννοβιομηχανία Γ. Α. Κεράνης α.ε.

δέτει διά πρώτην φοράν
εις κυκλοφορίαν
τό σιγαρέττο
πολυτελείας των 700 άδρ.
Α λ φ α Α λ φ α
εις ανωτάτην ποιότητα
και άπαράμιλλον εμφάνισιν
Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.
ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ ΑΡΧ. 7.50
ΜΙΚΡΟ ΠΛΑΚΕ ΑΡΧ. 3.80
«ΑΕΚΤΡ» Α